

Te aștept de-o viață

Gabriel Stănciulescu

Te aștept de-o viață

Trimit mesajul meu, din nou,
Chiar dacă uiți să îmi răspunzi,
Privesc mai des înspre tablou...
Deși e dialog cu surzi.

Și-mi curg lacrimi printre taste,
Cu stropi ce au miros de mir,
Am uitat de zile faste,
Și uit continuu... să respir.

Eu când mă bucur e bonton,
Credeam că valurile-s mici,
M-a prins furtuna pe ponton
Și nicio barcă nu-i aici.

Chiar am nevoie de-un colac,
Să îmi ancoriez iubirea,
Dar nu știu sigur ce-am să fac
Dacă ar renunța trăirea.

Aștept de mult și nu renunț,
Mă rog la cerul înstelat,
Ma rog să accepte un denunț,
Să știu că-i gândul împăcat.

Privesc profund spre orizont,
Văgi licăriri se văd în față,
Și de nimic n-aș ține cont
De-am putea ieși din ceață.

Sus o rază strălucește,
Ruga noastră-i împlinire,
Cineva sus ne iubește,
E credință... e iubire.

Autor: Gabriel Stănciulescu